

НЕБО ONLINE

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

500 ЛІТ
РЕФОРМАЦІЇ

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 12 Грудень 2017

Щомісячна християнська газета

www.lifefsource.com.ua

Новое сердце ■

Рассыпалось грешное сердце у ног
Со звоном глухим алаваstra,
И все, кто там был, увидели вдруг
Поток благовонного масла.

Нет, не еля, не мира поток
На ноги Иисусу был пролит,
Но искренность чувств, как цветы, как росток,
Которые большего стоят.

Души наболевшей грехами лишь вздох
И мысль, что навязчиво ноет:
«Ведь здесь, среди нас, стоит живой Бог,
Но кто Ему ноги омоет?».

И жизни святой среди жажды глоток,
Желая впитать сквозь презренье,
Блудница с надеждой пошла на порог,
В смирение склонила колени.

Хоть слезы зажали у горла комок –
Раскаянье рвалось наружу,
Но лился елей, как блаженный поток,
Внезапно наполнивший душу.

И волосы пали, скатился платок;
Губами к ногам припадая,
Отерла с любовью, с которой никто
Не встретил Христа, принимая.

«Как близко Иисус, а как был Он далек!
Быть рядом – отрада для сердца», –
Наполнил его неземной огонек,
Открылась для Господа дверца.

Никто не прощал – Он один только смог,
Без слов это все ощущая,
Забыл положение Свое и восторг,
Сменил срам и грех злом раю.

Родилось так новое сердце у ног!
Как свежее утро весною,
И грех испарится, растает порок,
Когда Сам Спаситель с тобою!

В. Трач

Три понятия ■

Три понятия, які ніколи не повертаються
назад: час, слово, можливість.

Три поняття, які не слід втрачати:
спокій, надія, честь.

Три найцінніші поняття в житті:
любов, віра, дружба.

Три поняття в житті, які завжди несподівані:
влада, успіх, статки.

Три поняття, які руйнують людину:
вино, гордість, злість.

НАПЕРЕДОДНІ... ■

НЕОПАЛИМА КУПИНА РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Боговітлення і Різдво... Що ми
знаємо про цю мить у польоті віч-
ності?

Передусім нам слід усвідомити,
що саме читання і роздуми про
народження Ісуса Христа в цьому
світі можуть стати для нас богояв-
ленням. У сиву давнину Бог з'явив-
ся перед Мойсеєм у неопалимій купині.
Сухий кущ Синайської пустелі горів,
але не згорав.

І почув Мойсей голос із-посеред
тієї тернини: «Не зближайся сюди!
Здійми взуття своє з ніг своїх, бо те
місце, на якому стоїш ти, – земля це
святи!» (Вих. 3:5).

Народження Ісуса можна порівняти
із цим стародавнім богоявленням.
Мойсей, побачивши кущ у вогні, сказав:
«Зійду-но, і побачу це велике видіння»
(Вих. 3:3).

Ходімо і ми з тобою, шановний
читачу, подивимося на Дитя, Котре
лежить у яслах Вифлеєма... Хай
очі нашого серця побачать цей вогонь
Різдва Христового, який вічно
горить і не згорає, як і кущ біля
Хориву, Божої гори.

Ця ніч не відрізнялася від мину-
лих і майбутніх. Утім, вона мала
стати святою ніччю, коли Син
Божий увійшов у наш, а фактично
Свій, світ. Цей світ, який Він створив,
зустрів Його холодом непри-
яття. Це був не холод ночі, а холод
людських сердець.

«Невже Я не влаштовую вас?
Невже ви розчарувалися в Мені?» –
ці німі запитання Ісуса Христа за-
лишаються гострими для кожного
з нас і сьогодні. Відповідаючи на
них, ми осягаємо Бога в собі й себе
в Богові.

Рядки Євангелія здаються нам
сухими, але як багато в них правди
про людину і Бога. Євангеліст Лука
повідомляє, що незадовго до наро-
дження Ісуса Йосип і Марія не мо-
гли знайти місця в готелі. Ноги Марії,
яка носила під серцем Немовля,
набрякли і втомилися. Проте де
знайти нічліг у цьому світі, де ко-
жен думає про себе? Зітхає Марія,
оглядаючи хлів для домашніх тварин,
де на запашному снізі зі скоше-
них палестинських трав незабаром
народиться її Дитя. Якби я жив у
той час, чи знайшлося б місце Ісусу

в моєму будинку або квартирі?
Друзі, не поспішаймо з відповіддю
на це запитання. Відповімо на нього
нашим щоденним посвяченням
християнським життям.

Від часів Різдва Дитя дане кож-
ній людині. Його могли знайти
люди, які спали тієї ночі в готелі
або на заїзному дворі, так і не по-
ступившись своїм місцем Марії з
Немовлям. І Він нам даний, навіть
якщо ми досі не відчинили для
Нього двері свого серця.

Ось чому Бог вічності приховав
у Євангелії дату народження Свого
Сина. Він народився не для того,
щоб подарувати нам християнське
свято, яке відзначається раз на рік.
Людина встановила межі цієї події,
помістивши її в рамки свята Різдва.
Христос прийшов, щоб, навіть за-
лишивши нас згодом і повернувши-
шись до Отця, змінити Свою при-
сутність у цьому світі на присутність
у нашому серці.

Моя душа бажає крикнути
всьому християнському світу:
«Християни, розширте значення
Різдва Ісуса до меж усього свого
християнського життя!».

Нехай незгасимий вогонь Різдва
зіграє християни не тільки в зимові
морози, а й кожного дня нашого
суетного буття...

Згадайте те дні життя, які вже
відійшли в небуття. Чим вонибу-
ли наповнені? Знаю, що разом з
мудрим Соломоном ви вигукнете:
«Наймарніша марнота, – марнота
усе!» (Екл. 1:2).

Ми живемо у світі суперечно-
стей. Земні задоволення й розкіш
тільки оголюють нікчемність і сует-
ність нашого життя. І ось на руїнах
кривих шляхів людського життя
горить вогонь Різдва Христового і
не згорає.

Друже мій! Тільки Христос,
Котрий народився у твоєму житті,
може наповнити його сенсом,
повнотою радості й надії. Соломон,
який пізнав багато: мудрість, знан-
ня, багатство з владою, – наприкінці
життя з гіркою напів: «І поклав
я на серце своє, щоб пізнати пре-
мудрість, і пізнати безумство й глу-
поту, – і збагнув я, що й це все – то
ловлення вітру» (Екл. 1:17).

Ловлення вітру рівнозначне му-
кам, коли душа задихається від без-
плідної праці свого життя. Як бага-
то «наймарнішої марноти» в історії
світу і в житті кожного з нас.

Та ось зійшла Вифлеємська зір-
ка, не просто освітивши суетну
темряву, але й наповнивши життя
сенсом істинного буття у Христі
Ісусі, Господі нашій.

Відкриємо своє серце Ісусові – і
стрімкий могутній потік істинного,
вічного, життєдайного світла, що
рветься із серця Ісуса, наповнить
нас. Це стане Різдвом Ісуса в нашо-
му житті, тією неопалимою купин-
ною, що горить не тільки на святі,
раз на рік, а й протягом усього на-
шого життя в Христі. Це проявиться
в самовідданій любові та служінні
ближнім на грішній землі, у
прагненні дотримуватися всіх деся-
ти Божих Заповідей, у щоденному
поглибленому дослідженні Слова
Божого.

Тільки на цьому прямому
Божественному шляху ваше життя
з марного перетвориться на на-
повнене змістом. Смуток зникне
із серця. Адже в цьому був сенс
боговітлення у Вифлеємському
Немовляті Ісусі Христі.

Різдво робить можливим утіле-
ння святого і небесного у вашій люд-
ській плоті...

«І вже не я живу, але живе в мені
Христос...» (Гал. 2:20), – пише апос-
тол Павло.

У ці хвилини, коли ми з вами
доторкнулися до наповненого віч-
ним сенсом народження Христа
в людській плоті, давайте разом
промовимо слова молитви, і не-
хай вони будуть нашим рішенням:
«Дорогий Ісусе! Дякую Тобі, що Ти
прийшов у наш світ, народившись
від Марії. Ти прийшов для мене.
І сьогодні я бажаю, щоб Ти пере-
бував усі дні життя в моєму серці,
щоб це проявилось в житті мого
тіла і моєї душі. Тільки в Тобі моє
життя розквітає, як запашна тро-
янда праведності серед бур'янів
гріха. Дякую за чудо Твого наро-
дження в моєму житті».

Василь Костюк

СЬОГОДНІ – ЦЕ ВЕЛИКИЙ СКАРБ

«Не журіться, отже, про завтрашній день, бо завтрашній день і сам собою журитиметься. Вистачає днів своїх турбот» (Матв. 6:34).

Існують різні виміри часу – рік, місяць, день, година, хвилина, секунда. Існують і такі поняття часу: вчора, сьогодні, завтра. Загалом весь час ділиться на три категорії: минуле, сьогоднішнє та майбутнє.

Ми маємо змогу і силу діяти сьогодні. Можна навіть вивести формулу: те, що ми маємо сьогодні, – наслідок вчорашнього і впливає на наше майбутнє. Якщо не прибирати свій дім два чи три місяці й не виносити сміття, ми побачимо вкрай неприємну картину. Я думаю, що кожна тверезомисляча людина не хоче бачити своє помешкання в занедбаному стані. Тому ми прибираємо.

Наше життя, розум, серце також потребують прибирання, щоденного прибирання. Досить часто ми бачимо, як у наших серцях нагромаджується зло, бруд і нечистоти. Коли ми це помічаємо, буваємо дуже вражені тим, що коїться в нас всередині. Це наслідок того, що ми рідко зазираємо у своє серце. Буває, почувши голос волаючого та спустошеного серця, затикаємо свої вуха, щоб не чути. Адже в кожного з нас є сумління, яке реагує на те, що ми робимо чи кажемо неправильно. Воно говорить про те, щоб виправити сьогодні своє становище. Ми когось образили, сумління велить попросити пробачення.

Ми маємо сьогодні – і це дуже багато. Бог дав нам «сьогодні», і ми повинні просити в Нього хліба

щоденного на сьогодні. Не знаємо ми, чи настане завтра. Безмірну Божу любов можемо прийняти так само лише сьогодні, завтра може не настати. Якщо ви усвідомлюєте, що ваше серце повне ненависті та злоби, очистіть його, звернувшись до Бога в молитві. Неважливо, чи ви вперше почули про Бога, чи вже багато років знайомі з Ним. Якщо ви відчуваєте потребу і знаєте, що ще так багато потрібно змінити в собі, почніть робити це сьогодні. Відчуваєте, що потрібно негайно примиритися із сусідом чи знайомим? Зробіть це сьогодні! Хочете попросити у своїх батьків прощення за сльози, які були пролиті за вас? Зробіть це сьогодні! Хочете сказати приємні слова своїм дітям і дружині? Зробіть це сьогодні! Ви хочете змін у вашому житті, вам набридло так жити, ви більше так не можете? Зробіть це сьогодні! Поки ви живі, поки дихаєте, поки можете думати та приймати рішення, зробіть те, про що говорите ваше сумління. Не відкладайте на завтра те важливе, що можете зробити сьогодні. Від вашого рішення залежить ваше життя і те, яким буде завтра. Ви можете допомогти людині, якій важко сьогодні. Можете сказати слова підтримки та помолитися разом із тим, кому тяжко. Можете нагодувати голодного, розділивши з ним те, що маєте. Ви зустріли того, хто потребує вашої допомоги, того, кому ви сьогодні можете простягнути руку? Зробіть це, тому що завтра вже можете його не побачити. Скільки разів ви шкодували про те, що не зробили? Скільки разів не могли заснути увечері, думаючи про тих, кому могли

допомогти цього дня, який згас і який вже не повернеш?

Беріть цінні уроки на майбутнє із сьогоднішніх помилок, аби завтра більше любити та цінувати кожную хвилину життя. Не марнуйте свого часу на пусті речі. Робіть добро, і Господь поверне посіяне вами благословення. Дбайте про те, щоб виконувати Божу волю. Не потрібно гнатися за речами, які засмічують наше життя. Дбайте про свою душу, що потребує щоденного духовного хліба від Бога. Ніколи не забувайте про ближніх, яких зустрічаєте сьогодні. Тому що цей день настав у вашому житті недаремно.

Дари любовь

Поведаю вам таинство одно:
Что сквозь пожары, бедствия и кровь,
Одну и ту же совершая пантомиму,
И для времен совсем не уязвима –
Шла девочка по имени Любовь.

Идет Любовь. Звучат ее шаги.
Как эхо долгожданного свиданья,
Ее шаги волнуют мирозданья,
И между звезд расходятся круги.

Пред ней равны рабы и господа.
Ей ни по чем яд лести или злости.
Когда она хоть раз приходит в гости,
В наш дом приходит счастье навсегда.

Дари свою любовь другим.
Не по делам, не по заслугам,
Не для того, чтоб стать им другом,
Не тем лишь, кто тобой любим.

А тем, кто оказался рядом,
С кем свел тебя Господь в пути
Пусть даже краткий миг иди,
Дари любовь, не жди награды.

И приумножится любовь,
И перельется через край,
Ты только не скупись, отдай,
Она вернется к тебе вновь.

В тот миг, когда средь суеты
Усталость ляжет, как недуг,
Любовь подарят тебе вдруг
Так, как теперь даруешь ты!

Галина Товстик

Мудрі думки

* Люди особливо потребують любові тоді, коли найменше її заслуговують.

* Балакучість притупляє дві найважливіші здібності – бачити і чути.

* Деякі люди говорять, покладаючись на власний досвід, а інші, покладаючись на власний досвід, мовчать.

* Якщо у вашому серці немає доброти, ви страждаєте від найгіршої із серцевих хвороб.

* Не потрібно дивитися на Бога через обставини, дивіться на обставини крізь призму Бога.

* Любов дивиться в телескоп, а заздрість – у мікроскоп.

* Критика на адресу сусідського городу не врятує від бур'янів ваш власний.

* Допомагаючи іншим піднятися на гору, ви самі опиняєтеся ближче до вершини.

* Переможці роблять те, чого невдахи робити не хочуть.

* Існує безліч способів стати невдахою, але найуспішніший з них – ніколи не ризикувати.

* Ті, хто постійно говорить про минуле, – ідуть назад. Минуле має бути трампліном, а не гамаком.

* Не дозволяйте вашим минулим помилкам стати меморіалами. Їх потрібно спалити, а не муміфікувати.

* Чим людина ледачіша, тим більше вона збирається зробити завтра.

(Д. Мейсон. Ти народився оригіналом, не помри копією)

ПОТЯГ

С. Падок

Хлопчик-підліток їхав у потязі, який перетинав посушливу місцевість, прямуючи на захід. День був неймовірно спекотним, але хлопчик сидів усміхаючись.

Інші пасажирів скаржилися на спеку й пил. Деякі в усьому звинувачували поганий стан залізниць. Більшість пасажирів перебувала, здавалося, не в найкращому настрої. Це, безсумнівно, була не дуже приємна подорож, нецікава й виснажлива.

А хлопчик, навпаки, здавалося, насолоджувався пустелею, яка іншим здавалася занадто одноманітною. Він, як це було видно з виразу його обличчя, черпав сили десь глибоко всередині.

Жінка з доброю душею, яка сиділа за хлопчиком, із подивом і цікавістю міркувала, що могло зробити його таким щасливим. Коли вона більше

не змогла стримати свою цікавість, то нахилилася до нього й запитала:

– Синку, хіба ти не втомився від цієї спеки?

– Так, я трохи втомився. Та я на це не зважаю.

Жінка вже зібралася запитати: «Чому?», але хлопчик закінчив свою думку:

– Тому що мій тато, з яким ми довго не бачилися, зустрічатиме мене, коли ми дістанемося цього міста.

Яка прекрасна думка! Наш Отець теж зустрічатиме нас наприкінці нашої подорожі. Іноді наша дорога нерівна; життя здається майже нестерпним: випробування, труднощі, серцеві болі, тягарі проблем, розчарування. Однак ми маємо пам'ятати: Небесний Отець наприкінці нашої подорожі чекає нас, щоб обійняти й потішити!

НЕ ПОЗИЧАТИМЕШ

«Не позичатимеш братові своєму на відсотки ні грошей, ні харчів, ні будь-чого іншого, з чого беруть відсотки» (П. Зак. 23:19).

Відбудову єрусалимської стіни ще не було повністю закінчено, як увагу Неємії привернуло жалюгідне становище бідних верств суспільства. У зруйнованій країні землеробство продовжувало залишатися занедбаним. Більше того, через егоїзм деяких переселенців Господнє благословення оминуло їхній край і відчувалася нестача хліба.

Щоби прогнати свої сім'ї, бідняки змушені були купувати хліб у борг за непомірно високими цінами. Їм також доводилося позичати гроші в лихварів, аби заплатити високі податки, якими їх обкладали перські царі. На додачу до всіх нещасть заможніші юдеї, користуючись їхньою нужденністю, наживали собі багатство.

Господь через Мойсея звелів Ізраїлеві збирати кожного третього року десятину для бідних. Були передбачені й інші заходи: кожного сьомого року землю не засівали і самосійний урожай призначався також для бідних. Правильне виконання цих постанов, даних для полегшення долі бідних і розвитку доброчинності, допомагало людям пам'ятати, що все належить Богові; вони ж, зі свого боку, могли стати знаряддям для благословення ближніх. Намір Єгови полягав у тому, щоб ізраїльтяни отримали таке виховання, яке звільнило б їх від егоїзму й допомогло сформувати благородний характер.

Бог також навчав через Мойсея: «Якщо позичиш гроші комусь із Мого народу, вбогому, який біля тебе... то не накладатимеш на нього відсотків». «Не позичатимеш братові своєму на відсотки ні грошей, ні харчів, ні будь-чого іншого, з чого беруть відсотки» (Вих. 22:24; П. Зак. 23:19). І далі Він говорить: «Коли ж буде серед тебе убогий, будь-хто із братів твоїх, у якомусь твоєму місті на твоїй землі, що Господь, Бог твій, дає тобі, то не зроби запеклим свого серця, і не замкни свої руки від убогого брата свого; ти обов'язково відкриєш руку йому, і позичиш за його потребу, що бракуватиме йому». «Бо й справді, убогі ніколи не переведуться на землі, тому Я наказую тобі: Щедро відкривай свою

долоню для брата свого, для нужденного й убогого в твоїм краю» (П. Зак. 15:7, 8, 11).

Після повернення з вавилонського полону багаті юдеї чинили всупереч цим повелінням. Коли бідні змушені були позичати гроші для виплати податку цареві, багаті давали їм у борг, однак під дуже високі відсотки. Беручи в убогих під заставу землю, вони поступово призводили невдачливих боржників до крайнього зuboжіння. Чимало людей змушені були продавати своїх синів і дочок у рабство. Здавалося, не існувало жодної надії на поліпшення, жодної можливості викупити своїх дітей і землі, жодної перспективи, крім дедалі більшого відчаю, непроглядної нужди і рабства. Проте вони належали до одного народу, були дітьми одного і того ж заповіту, що й їхні більш успішні брати.

Урешті-решт, народ звернувся до Неємії. «Ось ми віддаємо, – сказали вони, – в рабство наших синів і наших дочок, а деякі з наших дочок вже перебувають у рабстві, і не в наших силах викупити їх, оскільки інші люди володіють нашими землями й виноградниками».

Коли Неємія почув про цей жорстокий утиск, він сповнився обурення. «Сильно запалав у мене гнів, – говорить він, – коли я почув їхній зойк та ці слова». Він розумів: насильницьке здріство можна викорінити, лише беззастережно підтримавши справедливості. Із властивою йому енергією та рішучістю він узявся до роботи, щоб полегшити долю своїх братів.

Неемію зовсім не бентежило те, що гнобителями були заможні люди, підтримка котрих була вкрай необхідною при відбудові міста. Він суворо докорив вельможам і начальникам, після чого в присутності великого зібрання народу виклав перед ними Божі вимоги із цього питання.

Неемія нагадав їм події, що мали місце під час царювання Ахаза. Він повторив слова застерення, з якими Бог звернувся в той час до Ізраїлю, докоряючи за жорстокість та утиск. Нащадки юдеїв через своє ідолопоклонство були віддані в руки своїх же братів-ізраїльтян – ще більших ідолопоклонників. Сповнені ненависті ізраїльтяни знищили в бою чимало юдейських мужів та захопили їхніх жінок і дітей з наміром утримувати їх у рабстві або ж продати язичникам.

Через гріхи юдеїв Господь не запобіг цій страшенній битві, хоча через пророка Одеда докорив армію-переможницю за її жорстокий задум. «Ви задумуєте здобути собі рабів та невольниць серед дітей Юдеї та Єрусалиму. Та хіба ж у вас самих немає провин перед Господом, Богом вашим?» (2 Хронік 28:10, 15). Оded попередив ізраїльтян, що Господній гнів

запалав проти них, а тому їхню несправедливість та утиск інших обов'язково стягнуть Його суди. Почувши ці слова, воїни залишили полонених і здобич у присутності князів і всього збору. Тоді деякі з вождів Єфремового племені «взяли полонених, і одягли всіх нагих із отриманої здобичі, взули їх, нагодували, напоїли, намастили їх оливою, кожного слабого з них посадили на ослив, і припровадили їх у Єрихон, місто пальм, до їхніх братів» (2 Хронік 28:10, 15).

Тоді Неемія разом з іншими юдеями викупували своїх братів, проданих язичникам. Тепер він нагадав про ту подію, протиставляючи цей факт діям тих, хто задля зиску поневолював своїх братів. «Не добра ця справа, що ви робите! – сказав він. – Чи ж не в страсі Божому ви мали б ходити, через ганьбу, яку ви назвали від тих народів, – наших ворогів?»

Неемія наголосив, що він особисто, як уповноважений перського царя, міг би вимагати великих податків на власну користь. Однак він не брав навіть того, що по праву належало йому, натомість щедро обдаровував бідних, полегшуючи їхню долю. Він закликав усіх юдейських начальників, винних у здрістві, залишити це беззаконня, повернути бідним землі й приріст із позичених грошей, який вони вимагали, а в майбутньому позичати їм без застави та лихви.

Ці слова були проголошені в присутності усього зібрання. Якби начальники захотіли виправдати себе, вони мали можливість це зробити. Але вони не мали що заперечити. «Повернемо, – оголосили вони, – і не будемо нічого жадати від них! Зробимо так, як ти говориш!» Тоді Неемія в присутності священників «заприсягнув їх, що так зроблять». «Тоді вся громада голосно промовила: „Амінь!“ Прославили вони Господа, після чого народ зробив так, як було домовлено».

Ця історія містить вельми важливий урок. «Корінь усього лихого – грошолобство» (1 Тим. 6:10). Для нашого покоління жадоба наживи стала всеосяжною пристрастю. Часто багатство здобувається шляхом обману. Чимало людей, які ведуть боротьбу з бідністю, змушені тяжко працювати за мізерну платню, та все ж неспроможні задовольнити найелементарніші життєві потреби. Виснажлива праця й нестатки без жодної надії на краще життя лягають на них непосильним тягарем. Змучені й пригнічені турботами, вони не знають, куди звернутися по допомогу. І все це через те, що багатії прагнуть до надмірності та нагромадження багатства.

Любов до грошей та зовнішнього блиску перетворила наш світ на вертеп злодіїв і грабіжників. У Писанні говориться, що зажерливість та утиск будуть вельми поширені перед Другим приходом Христа. «Тепер слухайте ви, багатії... – пише Яків, – ви назбирали скарбів на останні дні! Ось затримана вами платня робітників, які жалі на ваших нівах, вже волає і голосіння женців досягли вух Господа Саваота. Ви розкошували на землі й насолоджувалися, наситили серця свої, немовби на день заклчення. Ви засудили й убили Праведного; Він вам не чинив опору» (Якова 5:1–6).

Навіть серед тих, які вважають, що ходять у Господньому страху, є люди, котрі поводяться подібно до ізраїльських вельмож. Користуючись своєю владою, вони вимагають більше, ніж їм належить, і таким чином стають гнобителями. Через скупість і віроломство так званих послідовників Христа, через те, що в церковних книгах записані імена людей, які здобувають багатство шляхом несправедливості, релігія Христа зневажена. Марнотратство, шахрайство і здріство вбивають у серцях віру і руйнують духовність багатьох людей. Церква значною мірою відповідальна за гріхи своїх членів. Якщо вона не піднісить свій голос проти зла, значить схвалює його.

Звичаї світу не можуть бути нормою для християнина. Він не повинен переймати його жорстокі правила, шахрайство і здріство. Кожний несправедливий учинок проти ближнього – порушення золотого правила Христа. Кожне заподіяне Божим дітям зло в особі Його святих учинене Самому Христові. Кожна спроба скористатися незнанням, слабкістю або нещастям іншого зазначена в небесних книгах як

обман. Хто по-справжньому боїться Бога, той волітиме краще працювати день і ніч та їсти хліб злидарства, аніж потурати бажанню наживи, що призводить до утиску вдови й сироти та кривди чужоземця.

Навіть найменше відхилення від чесності руйнує чимало бар'єрів. Душа стає настільки нечутливою до впливу Божого Духа, що людина починає наживатися на нещасті ближнього. Здобутий такою ціною зарібок перетворюється на жакливу втрату.

Ми всі були боржниками Божественної справедливості, неспроможними заплатити свій борг. Тоді Божий Син зглянувся над нами й заплатив ціну нашого викуплення. Він став бідним, аби ми збагатилися Його убогістю. Виявляючи щедрість до Його бідних дітей, ми свідчимо про свою щиру вдячність за виявлену до нас милість. «Робімо добро усім, – радить апостол Павло, – а найперше тим, які рідні у вірі» (Гал. 6:10). Його слова співзвучні словам Спасителя: «Убогих ви завжди маєте біля себе і будь-коли можете робити їм добро».

«Усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Марка 14:7, Матв. 7:12).

Е. Уайт, із книги «Пророки і царі»

Поступайте осторожно

Мягкость костей и сталь ломает,
Нежность счастье создает,
Ласка льдины растопляет,
Милость цепи «ада» рвет...

Чуткость черствых изменяет,
А любезность мир дарит,
Соучастие оживляет,
Мудрость в истине хранит...

Снисхождение ободряет,
Радость свет любви несет,
Благосердие исцеляет
И к спасению ведет.

Недостатки покрывает
Драгоценная любовь,
Слова раны заживляет
И являет сердцу новь.

Нужно всем долготерпенье,
Сострадание как факт,
Понимание, прощенье,
Осторожность, кротость, такт.

Обходительность врачует
Душу, нервы, сердце, дух.
Каждый сердцем своим чуёт
Брата, друга, все вокруг.

Где же взять нам все богатства,
Чтобы Церковь созидать
И истерзанному братству
Образ новой жизни дать?

Поступайте деликатно
И щадите малых сих.
Бог воздаст вам многократно
По молитве, вере их.

Кто в сем мире поступает,
Как велит святой Отец,
Тот себе приготовляет
В Небе царство и венец!

Н. А.

ЩАСТЯ ВСЕРЕДИНИ НАС

Досить поширеним стало твердження: «Усі хвороби – від нервів». І це справедливо, адже постійні стреси і тривоги позначаються на загальному фізичному стані організму та його здатності протистояти хворобі.

Виконання вічних духовних законів впливає на внутрішній світ і щастя людини. Дотримання або порушення цих законів приносить відповідно користь або шкоду стану нашої душі, а отже, і здоров'ю. Що ж потрібно робити, щоб стати по-справжньому щасливим?

1. ВИКОНУЙТЕ СВОЇ ОБОВ'ЯЗКИ

«І я бачив, – нема чоловікові кращого, як ділами своїми радіти, бо це доля його» (Екл. 3:22).

У цих словах мудрого царя Соломона висловлена одна з основних умов задоволення, яке людина може отримати від життя: виконання своїх обов'язків. Для чоловіка це може бути робота на виробництві та забезпечення сім'ї. Для жінки – піклування про домашній затишок і дітей. Нехай будь-яка робота, за яку ви відповідаєте в цьому житті, буде виконана сумлінно, і це принесе гармонію у ваші взаємини з іншими людьми.

2. РОЗВИВАЙТЕ СВІЙ ХАРАКТЕР

Щастя приходить як результат праведного життя й розвитку благородного характеру. Ви можете переконатися в цьому, спостерігаючи за по-справжньому щасливими людьми. Це – чесні, безкорисливі, добрі, відповідальні люди, які керуються високими моральними стандартами. З іншого боку, нещасливі люди часто бувають егоїстичними, лінивими, нечесними, жорстокими, безвідповідальними і недисциплінованими, мають схильність до аморального способу життя. Гріховність веде до депресії, нервозності та психічних захворювань. І навпаки, праведність і чиста совість дарують душі мир і радість.

3. СЛУЖІТЬ ІНШИМ ЛЮДЯМ

Благодійність може збагатити вашу душу. Якщо коло ваших турбот обмежується тільки власними інтересами й інтересами вашої родини, то все ваше життя теж стане однобічним, а щастя обмеженим. Коли ви несете на собі тягар ближніх і намагаєтеся допомогти іншим стати кращими, то ви отримаєте

почуття внутрішнього спокою. Не ставте перед собою нездійснених цілей. Займайтеся реальними справами: допоможіть нужденним сусідам, візьміть разом із дітьми участь у соціальній програмі, організованій вашою церквою чи громадською організацією, і ви на собі відчуєте справедливості слів Спасителя: «Блаженніше давати, ніж брати» (Дії 20:35).

4. ЗАЙМАЙТЕСЯ ТВОРЧІСТЮ

Ми створені за образом і подобою Божою, а тому є творчими особистостями. Коли ви власними руками створюєте гарні та корисні речі, у вас з'являється відчуття внутрішнього миру. Не думайте, що у вас немає необхідної для цього сили. Домогосподарка може застосувати творчі здібності в приготуванні їжі, шитті, оздобленні будинку та догляді за садом. Шукайте шляхи реалізації своїх творчих здібностей, і нагородою за це буде глибоке душевне задоволення.

5. ПРИЙМІТЬ СЕБЕ ТАКИМ, ЯКИМ ВИ Є

Примиріться із собою і не впадайте в розпач через свої людські слабкості та помилки. Не слід хвилюватися через дрібниці, позбавляючи себе миру та спокою. Якщо ви прощаєте інших людей, навчіться прощати й себе. Будь-який бізнесмен заздалегідь готується до можливої невдачі в бізнесі. Підготуйте й ви себе до різних варіантів розвитку подій. Однак прийняття себе не означає цілковитого задоволення собою, тому що ви не можете задовольнитися тим, які ви є. Якщо ви не почнете змінюватися та вдосконалюватися, то заблокуєте своє духовне й інтелектуальне зростання та прогрес. виправляйте помилки й рухайтесь далі з упевненістю, яку дає вам Божа милість. «Блаженний той, хто не осуджує самого себе за те, в чому впевнений» (Римл. 14:22).

6. ЦІНУЙТЕ ПРОСТІ РАДОЩІ

Щоб бути щасливим, потрібно навчитися цінувати прості радощі життя, такі як дощ, сонячне світло, обід на вашому столі, затишок у домі. Одна людина буде задовольнятися водою з бляшаного кухля, тоді як для повного щастя іншій знадобиться витончений фарфор. Вдячне серце відчуватиме стільки ж позитивних емоцій від співу птахів, шелесту листя або тиші великого лісу, скільки інша людина знайде тільки на світському балу. Пам'ятайте: якщо ви навчитесь радіти простим речам, то завжди знайдете поруч джерело радості.

7. ШУКАЙТЕ ЗНАННЯ І МУДРІСТЬ

Викликає сумніви приказка, яка стверджує, що не зашкодить те, чого ти не знаєш. Істина полягає в протилежному. Людині може зашкодити саме те, про небезпеку чого вона не знає. Ідеться не тільки про професійні знання. Ми все життя навчаємося, пізнаючи закони здоров'я, сімейних взаємин, відносин із Богом. Небажання пізнавати нове можна пов'язати тільки з безвідповідальним ставленням до життя.

8. ПОКЛАДІТЬСЯ НА ТОГО, ХТО СИЛЬНІШИЙ ЗА ВАС

Людині потрібна велика сила й мудрість для того, щоб визнати свою слабкість. Справжнє звільнення від гніту проблем отримує той, хто знаходить у собі мужність відмовитися від спроб нести свій тягар самотужки й просить допомоги в люблячого Небесного Отця. «Скуштуйте й побачте, який добрий Господь, блаженна людина, що надію на Нього кладе!» (Псал. 34:9).

Иди за Иисусом

«... слепые прозревают и хромые ходят... глухие слышат...» (Мф. 11:5).

Слепой переходил дорогу,
А ты смотрел ему вслед
И думал: «Он обижен Богом.
Как плохо жить тому, кто слеп!».

Ты был знаком с глухим ребенком,
Не знал он, как звучат стихи,
Не слышал птичьей песни звонкой...
Ты думал: «Плохо быть глухим!».

Однажды встретил ты калеку,
Ногами он владеть не мог
И был несчастным человеком.
Ты думал: «Плохо жить без ног!».

Ты думал: «Счастлив я, что зрячий,
Что не нуждаюсь в костылях,
Что слышу ясно мир звучащий,
И мне не мачеха – земля».

Не спорю, видящему – лучше,
Приятней бегать, чем лежать,
Отрадно птичье пенье слушать...
А что, мой друг, твоя душа?

Душою видишь ли ты, слышишь?
Господни знаешь ли пути?
О, если нет, тогда ты – нищий,
Не можешь быть счастливым ты.

Душа, не знающая Бога,
Не видит ничего во мгле.
На ощупь не найти дорогу...
Как плохо жить тому, кто слеп!

Душа без истины Христовой
Не может слышать хорошо.
Что ей святое Божье Слово? –
Как плохо жить глухим душой!

Душа без Бога – на распутье,
И ей неведомо, как жить.
Идти без Иисуса трудно.
Как плохо не уметь ходить!

О, пусть прервется мрак той ночи,
В которой ты живешь сейчас,
Пусть станут видящими очи,
Душа пусть слышит Божий глас.

Когда с Христовой благодатью
За Богом будешь ты идти,
Тогда смогу тебе сказать я:
«Как счастлив ты!».

Любовь Васенина

КАРТИНА З ІСУСОМ

Під час Другої світової війни нацистський офіцер привіз до лікарні свою дружину, яка зовсім скоро мала народити. У пологовій палаті він побачив на стіні картину із зображенням Ісуса і категорично вимагав, щоб її зняли:

– Я не хочу, щоб мій новонароджений син побачив обличчя цього єврея!

Коли він прийшов до лікарні наступного дня і побачив картину на тому ж місці, де вона висіла вчора, дуже обурився:

– Чому Ви не зняли картину?

Лікар відповів:

– У цьому немає потреби. Ваш син народився сліпий.

Н. Вороніна

ВОВКИ

Анна Міленіна

Якось узимку ми з подругою Марією Звягінцевою їхали додому на канікули з міста у своє село. Добиралися попутним транспортом, але до місця призначення потрібно було ввечері йти пішки три кілометри через ліси й поля. Мокрі, втомлені, ми заблукали в темряві. Здавалося, що йдемо правильно, хоч бездоріжжя й мокрий сніг втомили нас, знеслили. І раптом ми побачили, як назустріч нам виходять два вовки. Їхні очі світилися, наче чотири ліхтарі. Ми почали молитися, і вони звернули вбік. Так ми далі йшли й молилися. Випадково опинилися біля старої скирти. Дув морозний пронизливий вітер. Під снігом лежала переважно солома. Марія сіла на неї, оскільки далі йти не було сили.

А навколо – поле і темрява. Я руками зробила в соломі виїмку, збрала сухі стебла і підпалила. Великого вогню не було, бо сніг не давав горіти, але утворилися дим і пара. Ми почekali, поки трохи перегорить. Я спустилася в цю яму і розгребла соломку. Ми з Марією лягли посередині. Навколо нас тліла солома, а ми заснули. Уранці ми прокинулися промерзшими від холоду. Наші обличчя були чорними від сажі, тільки біліли зуби й усміхалися щасливі очі. Однак навколо скирти ми помітили вовчі сліди. Тепер ми зрозуміли, що вовки ходили по колу, а Господь оберігав нас, щоб вони нас не чіпали. Ми зорієнтувалися, куди нам треба йти, і вирушили додому, подякувавши Богові за охорону й опіку.

Моя Біблія

ПРОСТРЕЛЕНА БІБЛІЯ

«Слухай, чому в тебе прострелена Біблія? Адже це страшно зло. Хіба можна стріляти в Біблію?» – запитав юнак старого солдата, взявши до рук його Біблію.

«Ні, це не те, що ти думаєш, – відповів той. – Біблія ця врятувала мене двічі. Вперше, коли вона вказала мені дорогу до Спасителя, а вдруге, коли затримала смертельну кулю. Я розповів, як це сталося. Це було під час війни. Точилися бої, і мені довелося переходити із одного окопу до іншого. Умить я відчув удар у груди, а після цього одразу пройняв колючий біль. Зазвичай я носив із собою Біблію в нагрудній кишені гімнастерки. О, якби не було Біблії, смертельна куля влучила б мені в серце. Але Біблія її затримала. Я лише одержав невелику подряпину. Ось тому ця прострелена Біблія дуже цінна для мене».

ЗАПЕЧЕНА БІБЛІЯ

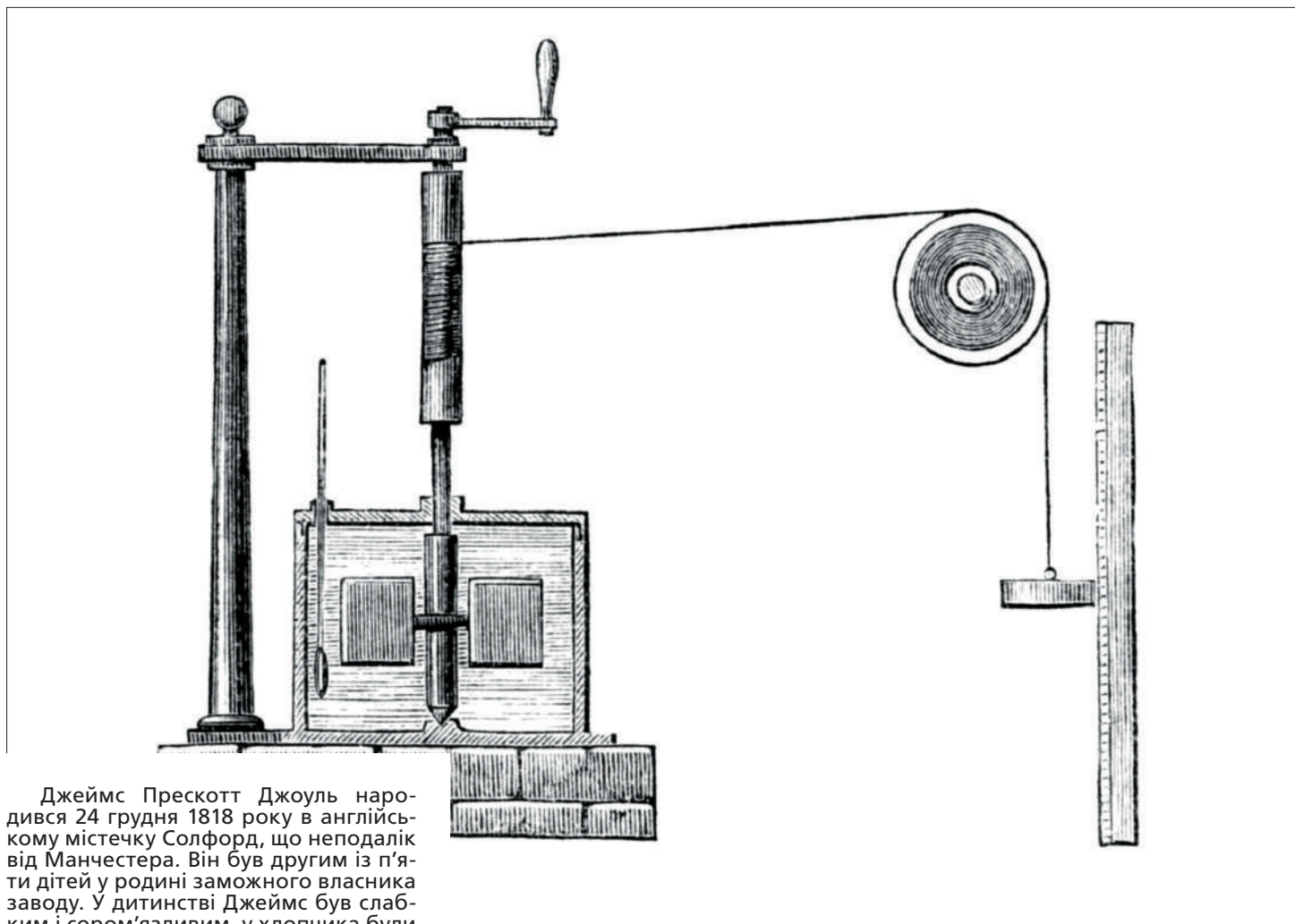
Яна Гуса вважають не тільки реформатором Богемії, а й мучеником. Через його полум'яне свідчення про здійснене Ісусом Христом спасіння були відкриті духовні очі тисяч людей.

Але тривала проповідь Євангелія тривала недовго. Яна Гуса стратили на вогнищі. Кров відроджених християн текла струмками, і офіційна церква мучила та переслідувала щирих християн.

Одного разу її прислужники в гонитві за християнами та Бібліями увірвалися в одне із сіл. Чутка про те, що вони проводять обшук та арештовують кожного, у кого знаходять Біблію, швидко облетіла село.

У цей час одна віруюча жінка стояла біля печі й пекла хліб. «Що робити? Куди заховати Біблію?» – думала вона. Швидко вирішивши, взяла Біблію, замотала в сире тісто й разом з іншими хлібинами поставила в піч. Щойно вона встигла це зробити, як з обшуком прийшли в її дім. Перекинули і перерили речі від погребі до горища, але нічого не знайшли. Невдовзі після того, як переслідувачі пішли, сім'я сіла за стіл. «Дивіться, Біблія зовсім не постраждала в печі! – вигукнула господиня. – Як Шадрах, Мешах та Авед-Него, яких цар Навуходоносор кинув у розпечену піч, а вони вийшли звідти неушкоджені і навіть запаху вогню не було від їхнього одягу».

ДЖЕЙМС ДЖОУЛЬ

Джеймс Прескотт Джоуль народився 24 грудня 1818 року в англійському містечку Солфорд, що неподалік від Манчестера. Він був другим із п'яти дітей у родині заможного власника заводу. У дитинстві Джеймс був слабким і сором'язливим, у хлопчика були проблеми з хребтом. Ці обставини, які обмежували його активність, стали причиною того, що він віддав перевагу науці перед фізичною діяльністю. Незважаючи на те що пізніше хребет не так непокоїв Джеймса, це позначилося на всьому його житті.

До п'ятнадцяти років хлопчик навчався вдома. Потім почав працювати на виробництві, яке належало його родині. Проте він і його старший брат продовжували брати приватні уроки в Манчестері.

Коли їхній батько захворів, Джеймс і його брат почали вести справи на заводі, тому в Джеймса не було змоги здобути університетську освіту. Та, попри це, його заповітним бажанням було продовжувати навчання, тому він створив у себе вдома лабораторію, у якій щодня проводив експерименти до і після роботи. Джеймс розглядав свою наукову діяльність як результат свого християнського життя. Як він писав пізніше, «це очевидно, що пізнання законів природи означає не менше, ніж ознайомлення з Божим розумом, вираженим у цих законах».

У 1839 році Джоуль розпочав експерименти, у яких досліджував механіку, електрику й теплоту. Свою роботу 1840 року він надіслав до Королівського наукового товариства в Лондоні – на той час найпрестижнішої спілки британських учених. Це дослідження, відоме сьогодні як закон Джоуля, не викликало тоді великого

ентузізму в Королівському науковому товаристві. Опублікували лише короткий виклад отриманих даних.

Дослідженням Джоуля в галузі теплоти, електрики й механіки не надавали великого значення аж до 1847 року, коли на його роботу звернув увагу Вільям Томсон. Іншими вченими, які схвалили працю Джоуля, були Майкл Фарадей і Джордж Стокс. Схвальний відгук кількох видатних учених відчинив для Джоуля двері, які раніше були для нього зачинені. На слухання Королівського наукового товариства 1849 року Джеймс прочитав свою роботу «Про механічний еквівалент теплоти» разом із Фарадеем, який був його поручником. Наступного року Королівське наукове товариство опублікувало матеріали Джоуля і його обрали членом цієї престижної організації.

Принцип збереження енергії, що лежить в основі роботи Джоуля, дав початок новій науковій дисципліні, відомій як термодинаміка. Незважаючи на те що Джоуль не був першим ученим, який запропонував цей принцип, він був першим, хто продемонстрував його обґрунтованість. Хоч Томсон та інші фізики пізніше зробили величезний внесок у термодинаміку, Джоуля вважають засновником цієї науки.

Принцип збереження енергії Джоуля ліг в основу першого закону термодинаміки. Згідно з цим законом, енергію не можна ні створити, ні знищити, але її можна перетворити з однієї форми в іншу. Це означає, що загальна кількість енергії (зокрема матерії) у Всесвіті постійна. Як зазначив Скотт Хьюз у своїй книзі «Крах еволюції»: «Цей закон рішуче показує, що Всесвіт не створив себе!.. Його структура є результатом збереження, а не нововведення, як цього вимагає теорія еволюції».

Поки еволюціоністи не можуть пояснити, як утворилася ця постійна кількість енергії/матерії, Біблія свідчить: тільки Бог може створювати з нічого. Святе Письмо також говорить про те, що Бог, будучи Вседержителем, підтримує Своє творіння. Решта змін, що відбулися в результаті людських зусиль чи сил природи, є просто перетворенням того, що вже існує. Закон збереження енергії повністю відповідає Біблії.

Джоуль добре розумів релігійне значення своїх відкриттів. Він писав: «Явища природи, незалежно від того, механічні вони, хімічні чи життєві, майже повністю перебувають у постійному

перетворенні... одних в інші. Таким чином, це означає, що у Всесвіті зберігається порядок: ніщо не руйнується, ніколи не пропадає, але цілий механізм, настільки складний, працює рівномірно і гармонійно... Усе, що існує, керується суверенною волею Бога».

Талановитий фізик був щирим християнином, відомим своєю терплячістю і смиренністю. Джоуль шукав Божої волі та корився їй. Він не бачив жодних суперечностей між своєю науковою роботою і вірою в істинність Святого Письма. Багато його колег-науковців також поділяло цей погляд. У відповідь на хвилю дарвінізму, що ринула в той час на всю країну, 717 учених підписали відомий маніфест «Декларація вчених у галузі природознавства і фізики», який вийшов у Лондоні 1864 року. Ця декларація засвідчувала їхню віру в наукову достеменність Святого Письма. У списку значилося 86 членів Королівського наукового товариства. Джеймс Джоуль був одним із видатних учених, які підписали цей документ.

Джоуль твердо вірив у Бога як Творця. Його слова підтверджують ті пріоритети, якими він керувався: «Після пізнання та покорі Божій волі наступною метою має бути пізнання Його мудрості, сили та доброти, як свідчить про це Його творіння».

Е. Ламонт

ТВ-програма на грудень (03.12 – 09.12)*

HOPE.UA

НЕДІЛЯ 3 грудня

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – одне життя
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 ...є Любов
10:00 Малюваки
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 ПроФіTime
11:30 Рожеві окуляри
12:00 Богослужіння
13:20 Крах сатанинської імперії
14:00 ЛоМастер
14:20 Музична скринька
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Реформація.500
16:30 Сложных текстов нет
17:00 ДЖЕМ
18:00 Вопрос служителю
18:30 ...є Любов
19:00 Непростое состояние
19:30 Так чи Інакше
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті Надії: тиждень
21:30 Філософський камінь
22:00 Удивительный мир Библии
23:00 Музична скринька
00:00 Біблія, як вона є

ПОНЕДІЛОК 4 грудня

07:00 Ранок Надії
08:00 Вісті Надії: тиждень
08:20 Так промовляє Біблія
09:00 Ранок Надії
10:00 Так чи Інакше
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Мозаїка батьківства
13:20 Філософський камінь
13:40 Сложных текстов нет
14:00 ПроФіTime
14:20 ДЖЕМ
15:10 Інша сторона (сурдо)
16:00 Удивительные факты
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Непростое состояние
18:00 Так чи Інакше
19:00 Рожеві окуляри
19:30 Спасенні

20:00 Познаем истину
20:50 Пригоди Марка
21:00 Інша сторона
21:40 Реформація.500
22:10 В контексті
23:20 Дорогами християнства
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Музична скринька

ВІВТОРОК 5 грудня

07:00 Ранок Надії
08:10 Познаем истину
09:00 Ранок Надії
10:00 Мозаїка батьківства
10:20 Дорогами християнства
11:00 Ранок Надії
12:00 Реформація.500
12:30 Спасенні
13:00 Біблія продовжує говорити
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
15:50 Вопрос доктору (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:30 В контексті
17:30 Дорогами християнства
18:10 ПроФіTime
19:00 Реформація.500
19:30 Вопрос служителю
20:00 Філософський камінь
20:20 Крах сатанинської імперії
20:50 Вечірні історії
21:00 2Я – одне життя
22:00 ...є Любов
22:30 Біблія продовжує говорити
23:00 Непростое состояние
23:30 Верую
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Живой Бог

СЕРЕДА 6 грудня

07:00 Ранок Надії
08:00 Мозаїка батьківства
08:30 ...є Любов
09:00 Ранок Надії
10:00 Реформація.500
10:30 Філософський камінь
11:00 Ранок Надії
12:00 Рожеві окуляри
12:20 Так промовляє Біблія

13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+
14:15 ЛоМастер
14:35 Пазлы Паркера
15:05 Вопрос служителю Церкви (сурдо)
15:25 Вопрос доктору (сурдо)
15:30 ...є Любов (сурдо)
16:00 Реформація.500
16:30 Так чи Інакше
17:30 По ту сторону поиска
18:00 Вісті Надії: тиждень
18:30 2Я – одне життя
19:30 Ангели Надії LIVE
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели Надії
00:00 Біблія, як вона є

ЧЕТВЕР 7 грудня

07:00 Ранок Надії
08:00 Дорогами християнства
09:00 Ранок Надії
10:00 Ангели Надії
11:00 Ранок Надії
12:00 Крах сатанинської імперії
12:30 ПроФіTime
13:00 Рожеві окуляри
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 В контексті
14:40 Живой Бог
15:10 Загадки древних рукописей (сурдо)
15:40 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Ангели Надії
17:00 Вісті Надії: тиждень
17:30 ...є Любов
18:00 Мозаїка батьківства
18:30 Крах сатанинської імперії
19:00 Реформація.500
19:30 Вопрос служителю
19:50 Рожеві окуляри
20:10 Так промовляє Біблія
20:50 Вечірні історії
21:10 Так чи Інакше
22:00 Удивительные факты
23:00 2Я – одне життя
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ...є Любов

П'ЯТНИЦЯ 8 грудня

07:00 Ранок Надії
08:00 Біблія продовжує говорити
08:30 Крах сатанинської імперії
09:00 Ранок Надії
10:00 Так чи Інакше
11:00 Ранок Надії
12:00 Удивительные факты
13:00 Реформація.500
13:30 Мозаїка батьківства
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 2Я – одне життя
15:10 Познаем истину (сурдо)
16:00 ДЖЕМ
17:00 В контексті
18:00 Музична скринька
18:35 Ангели Надії
19:30 Счастливой субботы
20:20 Філософський камінь
20:55 Пригоди Марка
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Реформація.500
22:10 Познаем истину
23:00 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є

СУБОТА 9 грудня

07:00 2Я – одне життя
08:00 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 Крах сатанинської імперії
11:30 Богослужіння LIVE
13:00 Счастливой субботы
14:00 Ангели Надії
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 ...є Любов
17:00 Музична скринька
17:40 Філософський камінь
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Інша сторона
19:20 Дорогами християнства
20:00 По ту сторону поиска
20:30 Реформація.500
21:00 Рожеві окуляри
21:30 Пригоди Марка
21:50 Біблія продовжує говорити
22:20 Вісті Надії: тиждень
23:00 Непростое состояние
23:30 Вопрос служителю
00:00 Біблія, як вона є

Возрождение и преобразование

Цикл із 8 зустрічей, на яких ми розглянемо одне з найнагальніших запитань: «Що означає мати відроджені відносини з Ісусом?»

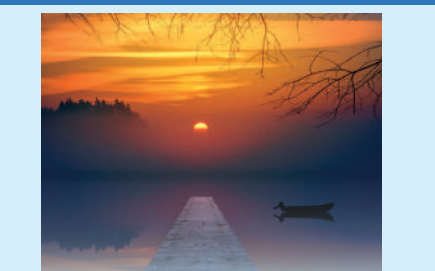
4 DVD // Мова: рос.

Диагноз: здоровье. Восстановление зрения

Разом з ведучим, лікарем-офтальмологом Сергієм Гаврюком ми навчимося робити зарядку для очей, дізнаємося про будову органів зору, а також зможемо взяти участь в експерименті з відновлення зору.

2 DVD // Мова: рос.

День седьмой

Багатівікова історія боротьби проти суботи – біблійного дня поклоніння. Перед вами відкриються факти, що мали місце в різний час і зібрані з усіх куточків планети.

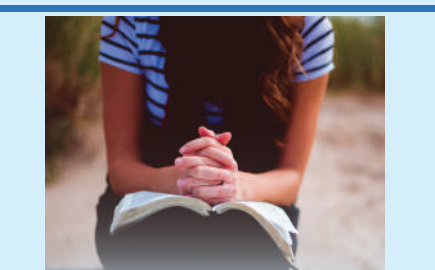
3 DVD // Мова: рос.

Мастерская добрых дел

Не випадково діти у дворі люблять заходити в майстерню шевця Афанасія. Ви тільки послушайте, які цікаві і дивовижні історії він розповідає!

2 DVD // Мова: рос.

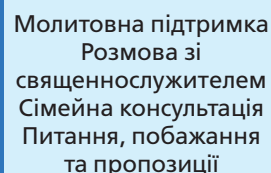
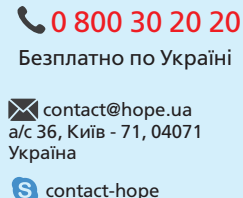
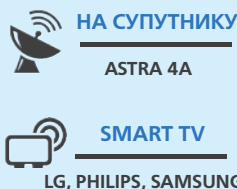

Тайны Царства Божьего

Царство Боже, розкрите в Євангелії, – не загробне існування духів, а перспектива реального, повноцінного, радісного та щасливого життя.

6 DVD // Мова: рос.

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

Успішний провал

Влучити в ціль, стріляючи з арбалета вперше, не так просто. Принаймні мені це не вдалося. Відверто кажучи, із влучністю в мене проблеми, але у випадку з арбалетом ситуація була ще складнішою. Моя стріла не тільки не влучила в центр кола, але й приземлилася на відстані декількох метрів від нього, устроившись у мішок з піском, який стояв неподалік.

Другий постріл виявився не набагато успішнішим. Стріла зачепилася за край мішені і, протримавшись близько секунди, під глузливі аплодисменти моїх друзів упала на землю. Після третьої спроби я остаточно зрозумів, що лучником не стану, і тому передумав опановувати це ремесло. Узявши до рук арбалет, я уявив, що з першого разу влучу в «десятку» та прославлюся як «ворошиловський стрілець». Та коли після третьої спроби мої успіхи знову дорівнювали нулю, я відразу вирішив, що далі вже й не варто пробувати.

— Влучність — не моя сильна сторона! — повідомив я друзям, збираючись назавжди покинути стрільбище.

— Спробуй ще вистрілити з лука! — простягнув мені свою зброю товариш. Я неохоче погодився. Тоді я ще не знав, що через декілька секунд під бурхливий вигук натовпу святкуватимуть влучання в «десятку»!

Тоді я задумався, можливо, і не потрібно постійно думати про успіх, щоб досягти його. Головне — не зупинятися після невдачі та не боятися підійти до справи з іншого боку!

Андрій Євгенко

Что прошло, того уже не будет

Что прошло, того уже не будет, И хотя нам годы не вернуть, Суетой захваченные люди Хмурятся, торопятся, бегут.

Нет покоя в этой дикой гонке, Оступился... и порвалась нить. Как пройти тихонечко стороной, Чтобы никого не зацепить?

Страхами отмеченные лица, Все чего-то ищет человек, Некогда подумав, помолиться В деморализованный наш век.

Нас влечет не счастье, а стихия, Грянет гром — и мы опять дрожим. Все мы люди черствые и злые, Хмуримся, торопимся, бежим.

Не пора ль теперь остановиться И вокруг немного посмотреть? Наш Господь научит нас молиться, Веселиться, радоваться, петь...

Лилия Волюнец

РАЙ ДЛЯ РЕАЛИСТІВ

Люди здавна мріяли створити рай на землі. Деякі навіть перетворювали ці мрії в плани й поступово йшли до мети. Та не всі були задоволені результатом. Тому поет-класик написав: «На свете счастья нет, но есть покой и воля» (О. С. Пушкин).

Та хіба ми можемо погодитися з таким твердженням? Адже в глибині душі всі ми хочемо бути не просто спокійними, а саме щасливими. І добра новина полягає в тому, що щастя можливе! Створити у своєму житті умови, за яких усе поступово покращуватиметься, — реально. Ми можемо бути щасливими, оволодівши трьома навичками.

ВКЛАСТИ

Хтось помітив, що всі люди поділяються на дві категорії: на тих, хто створює умови, і тих, хто до цих умов пристосовується. Наше життя не в усьому залежить від тих умов, у яких ми опинилися. На дещо ми можемо вплинути. Може, когось це здивує, але навіть у справжньому раю на Землі — у тому самому Едемському саду, де Бог спочатку поселив Адама та Єву, — люди на багато чого могли вирішувати і змінювати сама! Біблія свідчить: «І взяв Господь Бог людину, і в едемському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала» (Бут. 2:15). Про що це говорити? Про те, що навіть рай потрібно порати й доглядати! А також про те, що ми можемо змінювати ті умови, у яких опинилися. Що ж потрібно для того, щоб покращити те, що є в нашому житті?

Передусім необхідно бути сіячем. Існує приказка: «Кожен дає те, що має». Щоб щось створити (збудувати будинок, кар'єру, стосунки, сім'ю), насамперед потрібно мати ідею, як це зробити. Напевно, ви помічали, що з одними людьми вам легко та спокійно, з іншими — хочеться працювати над собою, з третіми — ви нервуете, а з четвертими — життя здається сумним і безраднісним. Люди завжди створюють навколо себе певну атмосферу. Ви — не виняток! Як же змінювати атмосферу навколо себе? Цікаву притчу на цю тему розповів письменник Андрій Книшов. Один чоловік орав від ранку до ночі. Сумлінно й чесно. Орав-орав... Але так нічого й не виросло. Висновок: мало орати, потрібно ще щось і сіяти.

Створювати навколо себе атмосферу раю — те саме, що садити фруктовий сад: перед тим як насолодитися плодами, потрібно щось посадити. Те, що ми «пускаємо в діло», повертається до нас сторицею. Це закон, закладений Богом, за яким існує наш світ: «Що лише людина посіє, те й пожене» (Гал. 6:7). Ми можемо користуватися цим принципом за призначенням: сіяти саме те, що хочемо пожати. Віддавати людям навколо себе саме те, що хочемо отримати: розуміння, підтримку, вірність, любов, радість, прощення, тобто стати «сіячем» бажаної атмосфери. Коли хтось робить нам зло, то він сіє зло у своє життя — і

пожене його. Та коли ми намагаємося вкладати й сіяти навколо себе тільки добрі слова, діла і ставлення, ми також поженемо те, що сіємо! Так ми стаємо ініціаторами «райської атмосфери». Саме це і радить Бог: «Не будь переможений злом, але перемагай зло добром» (Римл. 12:21).

БУТИ ПРИКЛАДОМ

Існує ще одне прислів'я: «З ким поведешся — від того й наберешся». Вливати на людей можна як позитивно, так і негативно, чинячи добро або зло. Нехай люди, з якими ми спілкуємося, переймають від нас корисні звички, правильні принципи, уміння мудро вирішувати життєві питання. Часто люди роблять негідні вчинки тільки тому, що нічого іншого не бачили у своєму житті. Ви на власному прикладі покажіть, що можна досягти приємних результатів, роблячи добро, адже багато людей чекає, щоб хтось показав їм кращий шлях.

За часів «залізної завіси» розповідали притчу про те, як жителі Східної Німеччини одного разу перекинули через Берлінську стіну, на бік Західної Німеччини, сміття. На це їхні сусіди відповіли незвично. Вони зібрали найкращі товари: одяг, продукти, парфумерію та інше — і перекинули їх через стіну. Як ви думаєте, хто після цього захотів переселитися на інший бік: ті, хто отримав сміття, чи ті, хто отримав чудові подарунки?

Цього принципу дотримувався й успішний ізраїльський цар Давид. Коли він захотів побудувати великий прекрасний храм, то не примушував до жертвості своїх підданих. Цар не дорікав і не критикував їх за те, що вони не горять цією ідеєю так само, як він. Давид учинив інакше. Скликав збори і... розповів дещо про себе: факти, які можна було перевірити. Наприклад, що він, Давид, власними силами заготовив для будівництва майбутнього храму золото, срібло, дорогоцінне каміння. Крім того, багато віддав на будівництво із власної скарбниці: наприклад, 3000 талантів золота і 7000 талантів срібла (див. 1 Хронік 29:3, 4) (талант — давня міра ваги, що дорівнювала в різні історичні періоди приблизно від 30 до 35 кг).

Показавши приклад, Давид звернувся до князів із запитанням: «Чи не бажає ще хтось зробити внесок у будівництво храму — цього національного духовного центру, відкритого для кожної людини?» — «І хто ще жертвує, щоб сьогодні наповнити свою руку пожертвою для Господа?» (1 Хронік 29:5). Багато начальників Ізраїлю наслідувало його приклад: «І радів народ за їхню жертву» (1 Хронік 29:9).

Багаті давали, а не вимагали з бідних. Адже найбагатша людина — цар — першою показала приклад. Ми вчинимо по-царськи, якщо не чинитимемо тиск на ближніх, а надихатимемо їх своїм прикладом. Це зміцнить наш авторитет. Тільки так ми зможемо вплинути на своїх друзів, родину та всіх довкола.

ДОЧЕКАТИСЯ

Ще одне прислів'я говорить: «Усе приходить вчасно до того, хто вміє чекати». Нам слід дочекатися плодів своєї праці. У дитячій книзі про Карлсона є розповідь про те, як він одного разу вирішив виростити у квітковому горщику персикове дерево. Він закопав персикову кісточку в землю і чекав, коли ж проросте. Для впевненості він... через певні проміжки часу викопував кісточку, перевіряючи, чи з'явився паросток! Звичайно, кісточка так і не проросла. Карлсон був розчарований. Та якби він облишив кісточку в спокої, поливав і терпляче чекав, то через певний час отримав би персикове дерево.

Часом ми, сумлінно посіявши в життя інших людей добре насіння: проявляючи прощення, чесність, відповідання добром на зло, — у певний момент починаємо непокоїтися: «Щось результатів не видно...». І «викопуємо», контролюємо процес, вимагаємо «плодів»: «Я тобі стільки доброго зробив, а ти не можеш змінитися! Я місяць тому стільки грошей у цей бізнес вклав, де ж прибуток?». Проте чинити так означає закреслити всю свою попередню працю. Щоб не зіпсувати на півдорозі власні добрі починання, нам необхідне терпіння. І Бог дає нам у Біблії ще одну мудру пораду: «Ось хлібороб очікує дорогоцінного врожаю від землі, терпляче очікує його, доки випадуть ранній та пізній дощі. Довготерпеливі будьте й ви...» (Якова 5:7-8). Терпіння — це здатність не чинити бездумно, проявляючи емоції, не зриватися і не руйнувати те добре, чого ви досягли з великими труднощами. А довготерпіння — це велике терпіння, яке ми проявляємо протягом тривалого часу. Тож проявляйте його!

Три Божих принципи, перевірені століттями, допоможуть вам стати щасливим реалістом — людиною, яка не просто мріє про краще життя, а втілює ідеї. Адже вона виконує Божі Заповіді, заповіді щастя: «Блаженні непорочні в дорозі, що ходять Законом Господнім!» (Псал. 119:1). Спробуйте. Випробуйте. Почніть просто зараз. Можливість є. І вона — для вас!

Михайло Молотов

ЦЯ ЇДКА ЗАЗДРІСТЬ

Вона небезпечніша, ніж усі армії світу. Її жертви – серед багатих і бідних, серед молодих і літніх, серед учених і невігласів. Вона – головна перешкода для успіху будь-якого починання. Вона – усюди: у будинках і майстернях, в офісах і на вулицях. І мало кому вдалося уникнути її. Вона часто стукає і в ваші двері. Це наш смертельний ворог, чиє ім'я – заздрість.

Заздрість властива людям усіх рас, націй, племен і народів. Я вважаю, що серед усіх людських якостей заздрість – найогидніша. Апостол Яків написав: «...Де заздрість та чвари, там безладдя і всяке лихе діло» (Якова 3:16).

Заздрість зачиняє вікна небесні, засліплює розум, затьмарює душу, засмучує Бога. Бережіться заздрості більше від удаваних друзів, ніж від ворогів, тому що ворог заздрить явно, а «друг» таємно. Заздрість подібна до сірчаної кислоти: роз'їдає нормальні відносини між людьми; друзі стають ворогами, брати – ненависниками.

Єврейські патріархи через заздрощі продали свого брата Йосипа в єгипетське рабство. Особлива любов Якова, їхнього батька, до Йосипа – причина заздрості братів; наслідок – прагнення братів убити Йосипа. Заздрість ненавидить успіх іншого. У книзі Приповістей написано: «...Заздрість – гнилизна костей» (Прип. 14:30). Коли людина заздрить чимусь добробуту, вона починає духовно та фізично деградувати. Заздрісник готовий піти на наймерзніший злочин, навіть на вбивство свого друга або родича. Цілковито справедливо

сказав Іван Златоуст: «Заздрість є коренем убивства». Приклад цього – перше братовбивство. Каїн заздрив братові Авелю, бо дар того Господь прийняв, а його приношення – ні. Заздрість не давала йому спокою; як хотілося отримати те, що дісталось іншому! (Бут. 4:3-8). Заздрість штовхнула Каїна на вбивство.

Заздрісниками переважно виявляються суворі критики, горді, ліниві та нерозумні. Людям нещасним, ледачим, але амбітним нічого більше не залишається робити, окрім як заздрити і критикувати справжні таланти. Заздрісник страждає «комплексом чужої повноцінності».

Не хочете страждати? Не будьте заздрісниками! Хочете викоринити заздрість? «Любов не заздрить» (1 Кор. 13:4).

У молитві просіть Бога, щоб Він наповнив ваше серце любов'ю до людей і позбавив вас заздрості. Не заздріть

чужим досягненням, а краще радійте і дякуйте Богові за те, що маєте (повірте, дуже багато людей були б раді й цьому). І тоді ви знайдете силу перемогти не тільки заздрість, але й інші погані якості.

Насамкінець хочу процитувати висловлювання, записане на одній із плит середньовічного музею Херсонеса: «Світло Христове просвітлює всіх. Біжи, заздросте, Христос тебе жене».

- «Заздрість накидається на найвищу гідність і щадить тільки посередність» (Гастон де Левіс).

- «Ніхто не буває настільки схильним до заздрості, як люди, які припиняють самих себе» (Бенедикт Спіноза).

- «У відважності та заздрості немає ні користі, ні радості».

«Залізо іржа з'їдає, а заздрісний від заздрощів гине» (Народна мудрість).

Сергій Батлук

МОЛИТВА

Людской теснимые враждою
Среди находок и пропаж,
К Тебе являемся с мольбою,
О милосердный Отче наш!

Мы знаем, Господи, Ты – Сущий,
Превыше звезд на небесах.
И видишь всех к Тебе идущих
С молитвой чистой на устах.

Душа страдает и томится,
Вкусив греховное жите,
И просит: «Отче, да святится
Святое имя в нас Твое!».

Тебя и дел Твоих не видят,
Печется каждый о своем.
Но слышны стоны: «Да приидет
На Землю Царствие Твое!».

Не все своей довольны долей.
И без пути в житейской мгле
Твердим: «Твоя да будет воля,
Как в небесах, так на земле».

В Тебе надежда для живущих,
Ты научай нас и одень.
Услышь в мольбе:
«Хлеб наш насущный
Дай нам, о Боже, на сей день».

Мы силимся стоять на страже,
Но тянет враг в свой хоровод.
И Ты прости нам долги наши,
Что мы творим из года в год.

Твою любовь и верность знаем,
Ты милосерд к людским сынам:
Прости и нам, как мы прощаем
Бессильным нашим должникам.

Даруй нам мудрость и смирение,
От зла и бедствий огради.
И не введи нас в искушение,
Но приближай к Своей груди.

Когда ж захочешь испытаньем
Очистить наш строптивый нрав,
Сам исправляй нас покаяньем,
Но от лукавого избавь.

Твоя десница нас хранила
От всяких бед на всех путях,
Ибо Твое есть Царство, сила
И слава здесь и в Небесах.

Направь ко всем спасенья реки
И стены мрачные раздвинь.
Прославим же Тебя веками
И здесь, и в вечности! Аминь!

А. Н.

Ф. Б.

ІСТОРІЯ ПРО ЗВИЧАЙНУ ЛЮДСЬКУ ДОБРОТУ

У кожного з нас є свої спогади про дитинство – веселі, смішні, зворушливі й сумні. У дитинстві, звичайно, кольори здаються яскравішими, небо – блакитнішим, дерева – вищими, але ось доброта залишається незмінною. І ця історія – про звичайну людську доброту.

Напередодні Різдва, перебираючи старі мамині листи, я згадав одну історію, яку вона мені розповідала.

Я був у мамі єдиним сином. Вона пізно вийшла заміж, і лікарі заборонили їй народжувати. Мама не послухалася, на свій страх і ризик тільки на шостому місяці вагітності вперше з'явилася в жіночій консультації.

Я був бажаною дитиною: дідусь із бабусею, тато і навіть зведена сестра палко любили мене, а от мама просто пилінки здувала зі свого єдиного синочка!

Мама починала працювати дуже рано і перед роботою мала відвозити мене в дитячий садок. Щоб встигнути на роботу, вона їздила автобусами і трамваями, які вирушали вранці першими, і, як правило, з тими самими водіями. Ми виходили з мамою з трамвая, вона доводила мене до воріт дитячого садка, передавала виховательці, бігла до зупинки і... чекала наступного трамвая.

Після кількох запізньєнь її попередили про звільнення, а оскільки жили ми, як і всі, скромно й на одну татову зарплату прожити не могли, то мама, згнітивши серце, знайшла рішення: випустити мене, трирічного малюка, на зупинці, сподіваючись, що я сам дійду від трамвая до хвіртки дитячого садка.

У нас все вийшло з першого разу, хоч ці секунди були для неї

найдовшими і найжахливішими в житті. Вона метушилася в напівпорожньому трамваї, щоб побачити: зайшов я у хвіртку чи ще йду, закутаний у шубку з шарфіком, у валянках і шапці.

Через деякий час мама помітила, що трамвай почав від'їжджати від зупинки дуже повільно й набирає швидкість тільки тоді, коли я зникав за хвірткою садка. Так тривало всі три роки, поки я ходив у дитячий садок. Мама не могла, та й не намагалася знайти пояснення такій дивній закономірності. Головне, що її серце було спокійне за мене.

Усе з'ясувалося тільки через кілька років, коли я почав ходити до школи. Ми з мамою поїхали до неї на роботу, і раптом водій трамвая звернувся до мене:

– Привіт, хлопче! Ти став таким дорослим! Пам'ятаєш, як ми з твоєю мамою проводжали тебе до садка?..

Минуло багато років, але щоразу, проїжджаючи повз зупинку «Дитячий садок», я згадую цей маленький епізод свого життя, і на серці стає трошки тепліше від доброти цієї жінки, яка щодня безкорисливо робила одне маленьке добре діло, просто трохи затримуючи цілий трамвай заради спокою зовсім не знайомої їй людини.

Допоможіть дитині стати особистістю

1. Відповідайте на запитання дитини терпляче й чесно.
2. Сприймайте її запитання та висловлювання серйозно.
3. Знайдіть місце, де дитина змогла б влаштувати виставку своїх робіт і досягнень.
4. Не сваріть її за безлад на столі, якщо це пов'язано з її творчим процесом, однак вимагайте прибирати своє робоче місце.
5. Покажіть дитині, що її люблять і приймають такою, якою вона є, а не за її успіхи та досягнення.
6. Доручайте своїй дитині посильні справи.
7. Допомогайте їй покращувати результати своєї роботи.
8. Беріть вашу дитину в подорожі цікавими місцями.
9. Допомогайте їй спілкуватися з людьми з різних культурних верств.
10. Не порівнюйте свою дитину з іншими.
11. Привчайте її мислити самостійно.
12. Забезпечуйте дитину книгами, іграми й іншими необхідними речами для її улюблених занять.
13. Залучайте дитину до спільного обговорення загальних сімейних справ.
14. Помірно хваліть за успіхи.
15. Навчайте її шанобливо спілкуватися з дорослими людьми.
16. Розробляйте практичні експерименти, які допомагати-муть дитині пізнавати світ.
17. Давайте дитині можливість самостійно приймати певні рішення згідно з її віком і відповідати за них.

18. Допомогайте їй знаходити телепрограми й радіопередачі, які заслуговують нашої уваги як християн.
19. Розвивайте в дитині позитивне сприйняття навколишнього світу.
20. Дозволяйте, щоб основну частину роботи, за яку взялася ваша дитина, вона виконала самостійно, навіть якщо ви не впевнені в позитивному кінцевому результаті. Дайте дитині можливість розвиватися.
21. Відпочиньте від своїх справ, пограйтеся з дитиною, повірте, що немає нічого важливішого за це.
22. Витрачайте на дитину більше часу, а не грошей. Зробіть нудні речі веселими. Діти дуже рідко запам'ятовують, що ви їм купили, вони пам'ятають, що ви з ними разом робили, винаходили. Можна вирушити на прогулянку, у теплу пору року поплавати в морі, переночувати в наметі, порибалити, а взимку пограти в сніжки, зліпити снігову бабу, покататися на санях чи лижах.
23. Разом співайте: удома, у машині, на природі.
24. Читайте перед сном духовні книги для своєї дитини.
25. На прощання завжди цілуйте своїх дітей. Якщо раптом забули, поверніться і поцілуйте.

ЙОСИП І МАРІЯ

Сім'я, через яку в наш світ прийшло найбільше благословення, – це земні батьки Ісуса: Йосип і Марія. На перший погляд, звичайна, нічим не примітна єврейська родина. Йосип – тесля, який мав щодня тяжко працювати, щоб заробити на життя. Батьки Ісуса не були людьми, які обіймали високі посади. Що ж було в них такого особливого, що саме їм Бог доручив виховання Свого втіленого Сина?

Зазвичай передусім ми згадуємо Марію – її довіру та покору: «Я раба Господня, хай буде мені за словом твоїм» (Луки 1:38). Але не лише Марія виховувала Сина. У цьому брав безпосередню участь і Йосип. Як його описує Біблія?

«Народження ж Ісуса Христа було так. Як Його мати Марія була заручена з Йосипом, виявилось, перш ніж вони зійшлися, що вона мала в лоні від Святого Духа. А Йосип, її чоловік, будучи праведним і не бажаючи її ославити, вирішив потайки відпустити її» (Матв. 1:18, 19).

Перше, на чому акцентує Біблія щодо характеру Йосипа, – це праведність. Якою постає в нашій уяві праведна людина? Її вчинки завжди правильні згідно із законом, людина справедлива...

Євангеліст Матвій наголошує, що Йосип був праведний, тому не хотів знеславити Марію. Він не знав про

надприродне втручання Бога. Думав, що вона його зрадила, але не хотів виставляти її на посміховисько й таким чином віддати на заслужене покарання. Незважаючи на те, що цього вимагав закон, він вчинив як праведна, благородна людина.

Інша риса характеру, про яку говорять євангелісти, – це цілковита довіра і послух Богові. Коли ангел уві сні прояснив ситуацію, Йосип відреагував не зволікаючи: «А Йосип, уставши від сну, зробив так, як наказав йому Господній ангел, і прийняв свою дружину» (Матв. 1:24).

Після приходу мудреців ангел з'являється Йосипові й наказує втікати до Єгипту. Зверніть увагу на реакцію Йосипа. Чи довго ангелу довелося переконувати його? Ось що з цього приводу свідчить Біблія: «Він же, вставши, взяв Дитя і Його матір уночі й відійшов до Єгипту» (Матв. 2:14). Так само, коли ангел наказав повернутися, Йосип без

жодного заперечення виконує те, що йому сказано.

Отже, ми чітко бачимо, наскільки Йосип був покірний Богові. Марія теж любила Бога, тому між ними панувала глибока взаємоповага.

Часто в сім'ях немає взаємної поваги. Чоловіки наполягають, щоб жінки підкорялися їм, опираючись на слова апостола Павла, який говорить, що чоловік – голова сім'ї. Однак водночас самі чоловіки не завжди слухають Бога та щиро люблять своїх дружин. Марія поважала свого чоловіка, бо він був для неї прикладом беззаперечного послуху Господу.

Сім'я, у якій постійні незгоди і боротьба за першість, не може бути щасливою. Не можна насильно змусити когось до поваги, але можна бути прикладом покорі й поваги до Бога. Лише в такий спосіб чоловіки спроможні завойовувати серця своїх дружин.

Оксана Друзд

«ПРОДОВЖУЙТЕ МОЛИТИСЯ»

Наступного дня ми повезли дитину до районної лікарні. Лікарі виявили тріщину в гоміліці, наклали гіпс від ступні до коліна та відправили додому. Це було в п'ятницю. Біль не вгамовувалася, нога почала чорніти, підвищилася температура – так дитина промучилася до понеділка. Ми знову повезли Андрійку в лікарню. Звідти його направили до Чернівців, з обласної лікарні поїхали в дитячу клініку. Після обстеження медики сказали, що терміново потрібна операція, але в нашого хлопчика трималася висока температура, навіть почалися судоми. Мені написали список ліків, які потрібно було негайно знайти. З клініки я вийшов у розпачі, за душею ані копійки, не знав куди йти. Згадав про знайому медсестру, але її не було вдома. Дочка дала їй робочу адресу, і я вирушив до неї. Дякувати Богу, вона знайшла все необхідне. Коли я привіз ліки, Андрійку повезли на операцію, так і не збивши температуру. Операція тривала дві з половиною години. Після неї його поклали в реанімацію. Лікар сказав: «Погані справи – сильне запалення гомілки. У таких випадках загрожує ампутація». Від цих слів у мене заболіло серце. У тролейбусі мені стало зовсім зле, почався напад бронхіальної астми. Поруч сиділа симпатична дівчина, вона співчутливо поставилася до мене, розпитала, що трапилося. Коли я розповів про все, дала слушну пораду: «Зверніться до живого Бога, підіть до церкви, де ретельно

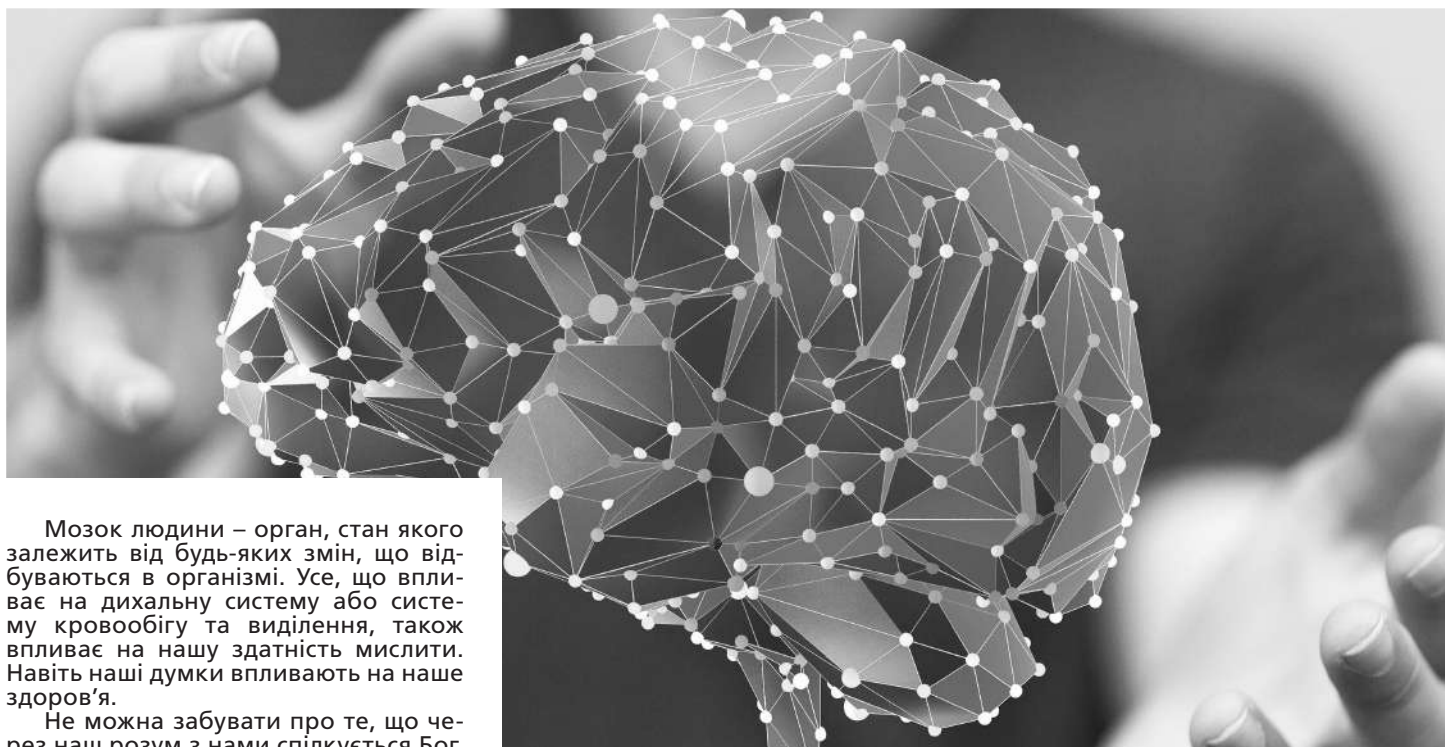
вивчається Святе Письмо, де всі віряни молитимуться за Вас і Вашу дитину, і Бог усе змінить. Бог є любов. Він рятував і лікував, живучи на землі, і тепер лікує рани». Дівчина дала адресу церкви.

Андрійкові ставало дедалі гірше. Усі перев'язки й очищення кістки робили під наркозом. Медики були збентежені. І в моєму серці тривога наростала з кожним днем. Дійшло до того, що потрібно було ампутувати ногу. Тоді я пішов до церкви, що на вулиці Турецькій, 10. Прийшовши на вечірнє богослужіння, побачив ту дівчину. Вона мовила: «Напишіть записку». Коли я написав, передала пастору. Він оголосив триденний піст і молитву. Усі прихожани підтримали цей заклик і почали молитися за мого сина. Щодня я відвідував богослужіння. Після третього дня молитви лікар повідомив, що є зміни на краще. Дізнавшись, що я звернувся до Бога, він сказав: «Продовжуйте молитися». Потім Андрійку перевели з реанімації до палати. За тиждень молитви все перемінилось, і кістка почала білішати.

Ми з дружиною побачили силу молитви і те, що зробив Бог для нашої дитини, і довірили свої серця Спасителю, живому та доступному кожній людині. Господь закликає всіх нас прийти до Нього такими, якими ми є. Іноді нам доводиться пройти нелегкий шлях, щоб пізнати Його батьківську любов.

Іван Моцак

ЩО ВПЛИВАЄ НА НАШУ ЗДАТНІСТЬ МИСЛИТИ?

Мозок людини – орган, стан якого залежить від будь-яких змін, що відбуваються в організмі. Усе, що впливає на дихальну систему або систему кровообігу та виділення, також впливає на нашу здатність мислити. Навіть наші думки впливають на наше здоров'я.

Не можна забувати про те, що через наш розум з нами спілкується Бог. Існують чинники, які впливають не тільки на стан нашого фізичного здоров'я, а й на наш мозок, послаблюючи наші розумові здібності. Зрештою, людина поступово може навіть перестати чути голос Божий і не відрізнити добро від зла. До таких хитрощів лукавого можна віднести подані нижче.

НЕСТАЧА КИСНЮ

Центральна нервова система надзвичайно активна і витрачає значну кількість кисню, що надходить в організм. Хоч на мозок припадає лише 3 % від загальної маси тіла, він постійно витрачає близько 20 % від загальної кількості кисню, який ми вдихаємо. Усе, що так чи інакше втручається в процес забезпечення мозку і центральної нервової системи киснем, перешкоджає їхньому нормальному функціонуванню. Це відбувається в результаті недостатньо глибокого дихання, наслідком чого стає погане забезпечення кров'ю, збагаченої киснем; або через хворобу дихальних шляхів, що призводить до порушення газообміну.

Це можна проілюструвати на прикладі великих висот, де дуже низький атмосферний тиск і де першою ознакою кисневого голодування є втрата здатності ясно мислити. Нестача кисню в мозку проявляється, як і алкогольне сп'яніння.

УТОМА

Якщо ми занадто багато працюємо або недостатньо спимо, то починаємо проявляти млявість мислення, підвищену дратівливість, у нас навіть бувають психічні зриви. Дуже втомлена людина не здатна ясно мислити.

НЕПРАВИЛЬНЕ ХАРЧУВАННЯ

Усі люди відчували на собі сонливість, яка з'являється після ситного обіду, особливо якщо він

складається з висококалорійної їжі. Необхідність посилити кровопостачання шлунково-кишкового тракту для забезпечення нормального перебігу травних процесів спричиняє відтікання крові від мозку й ускладнює мислення.

НЕСТАЧА ПОЖИВНИХ РЕЧОВИН

Деякі психічні захворювання пов'язані з низькою концентрацією в мозку таких вітамінів, як тіамін (B_1), нікотинова кислота (B_3), піридоксин (B_6), ціанокобаламін (B_{12}), біотин, аскорбінова кислота і фолієва кислота. Таким чином, те, що ми їмо, безпосередньо впливає на функціонування мозку.

ПОГАНИЙ КРОВООБІГ

Мозок більше за будь-який інший орган нашого тіла залежить від загального кровопостачання. Фізичні вправи є найкращим способом збільшити або покращити загальне кровопостачання і тим самим загострити мислення, яке стало «млявим» через поганий кровообіг. Перерви на фіззарядку повинні стати обов'язковими для людини, у якої сидяча робота; вони допоможуть мозку функціонувати з максимальною віддачею.

ЗНЕВОДНЕННЯ

Центральна нервова система містить більше води, ніж будь-який інший орган, оскільки в мозку людини постійно відбувається безліч хімічних реакцій, які вимагають водного середовища як обов'язкового чинника. Нестача рідини в організмі в результаті того, що людина мало її п'є або занадто багато втрачає внаслідок різних фізіологічних процесів (діареї або надмірного потовиділення), проявляється втому, розумовою апатією та емоційною нестабільністю.

ТОКСИЧНІ ПРОЦЕСИ

Серйозні травми, інфекційні захворювання, отруєння, а також порушення функції печінки або нирок можуть призвести до розвитку несприятливих змін у мозку. Занепокоєння або апатичність, емоційна нестабільність, безсоння або сонливість, а також нічні кошмари часто передують серйознішим змінам на рівні мозку. Реакція організму на серйозний стрес, як правило, супроводжується втратою здатності ясно мислити.

НАРКОТИЧНІ РЕЧОВИНИ

У цьому випадку йдеться про дві основні категорії:

а) психостимулятори, які застосовуються зазвичай як безбездіяльні або заспокійливі засоби;

б) так звані соціальні наркотики, тобто речовини, які викликають залежність або потяг: тютюн, алкоголь, марихуана та кофеїн.

Ясне мислення неможливе, якщо організм перебуває під впливом таких речовин.

Святе Письмо говорить: «Усе мені можна, та не все на користь. Усе мені можна, та ніщо не повинно заволодіти мною» (1 Кор. 6:12).

Найвища функція мозку полягає в тому, щоб Бог через Свого Святого Духа міг перебувати в нас. В одному з таємничих центрів мозку є те місце, де бажає жити Христос. Хоч неможливо вказати його розташування, але все-таки десь у нас є двері, біля яких стоїть Ісус і стукає, чекаючи, що ми відчинимо Йому. Коли ми приймаємо і запрошуємо Його, Він стає «Христом у вас, надією слави!» (Кол. 1:27).

Нехай наше тіло буде гідним храмом для перебування в ньому Господа.

Підготувала
А. Конакова

Про недосипання

Єва Ван Каутер, професор медицини з Чиказького університету, провела дослідження, яке довело, що недосипання впливає на баланс гормонів в організмі, які відповідають за відчуття голоду й насичення. У добровольців, які спали чотири години протягом двох ночей, змінювався рівень цих гормонів таким чином, що наступного дня вони були схильні до переїдання і віддавали перевагу солодкій і крохмалистій їжі (печиву, пирогам), а не овочам, фруктам і молочним продуктам. До речі, ще одне дослідження фахівців показало, що люди, які менше сплять, мають більшу вагу.

Американські медики виявили, що відпочинок безпосередньо пов'язаний з імунною системою організму. Чим більше недосипання, тим менше в ній імунних клітин крові. А це вже значно серйозніше, ніж нервозність і неухважність після короткого відпочинку.

Покажи собі язика

Язик – важливий діагностичний «екран» стану внутрішніх органів і здоров'я людини. Регулярне спостереження за його зовнішнім виглядом дасть змогу визначити, які патологічні процеси визрівають в організмі, у якому місці назбиралися небезпечні токсини.

- Якщо язик блідий – це ознака анемії, послаблення імунного захисту, недокрів'я.

- Якщо він вкрився жовтуватим нальотом – це свідчить про надлишок жовчі, захворювання печінки.

- Якщо поверхня язика набула блакитного відтінку – це означає, що з'явилися проблеми з серцево-судинною системою.

- Білуватий наліт сповіщає про дисфункцію травного тракту, нагромадження токсинів у тонкому чи товстому кишечнику.

- Якщо чітко виділяється вертикальна лінія, яка йде по центру язика, значить, у хребті виникла напруга.

- Тремтіння язика вказує на внутрішню напругу, тривогу, страх, приховані комплекси.

- Тріщини в товщі язика свідчать про хронічні порушення процесів травлення у товстому кишечнику.

- Червоний язик із білим нальотом у центральній частині сигналізує про наявність токсинів у шлунку.

Покликання від Бога

Столітня Єва Боссенбергер щодня багато працює. Вона встає до світанку й шиє сукні для маленьких дівчаток в рамках проекту місії «Сумка самарянина». Ця організація готує різдвяні подарунки для дітей. Єва почала з простого бажання допомагати, і це швидко стало в буквальному сенсі справою її життя. Жінка каже, що спочатку в неї йшов день на те, щоб зробити одне платтячко. Тепер вона вже може шити по три сукні за день.

«Я люблю цю роботу. Бог дав мені руки без артриту. Я роблю те, що Господь попросив мене робити», – зазначила вона.

З її будинку в Північній Кароліні подарунки розходяться по всьому світу, і для цього Єві не

потрібно навіть виходити з дому. Вона зізнається, що завдяки швейним навичкам її мами вона почала обшивати себе, а також своїх дочок, коли ті були ще маленькими.

Хоч шиття і не приносило грошей, які так були потрібні їй як вдові, Єва все одно не залишила своєї пристрасті до цієї справи. Вона працювала в різних сферах. Була і поліцейським, і касиром, але все одно поверталася до швейної справи.

Сьогодні Єва відчуває, що шиття – це її покликання від Бога, і старість – не виправдання для того, щоб ігнорувати його. Їй подобається, що вона може служити і благословляти так багато дітей по всьому світу своїм даром.

**ШКОЛА
БІБЛІЇ**
ГОЛОВНА ОСВІТА ЖИТТЯ

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

**УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ
ТА МОЛОДІ**

- «Формула життя» (рос.)

**УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ
СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН**

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20 (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

**РАДІО
ГОЛОС
НАДІЇ**

*Радіо «Голос Надії» —
це промінь надії
у кожен дім та
в кожне серце!*

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті **24/7**
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ Через TuneIn, SmartTV
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти
- ▶ На УР-1
НД 06:52 / СР 23:18
- ▶ УР-2
ПН 21:55 / ВТ 21:45

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**
РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

Hope.UA
телеканал Надія

СВЯТКОВА НОВОРІЧНА НІЧ

З МУЗИЧНИМ КОНЦЕРТОМ

АЩЕ...

**1 - 7
СІЧНЯ**

**МАРАФОН
СВЯТКОВИХ ВИПУСКІВ
УЛЮБЛЕНИХ ПРОГРАМ**

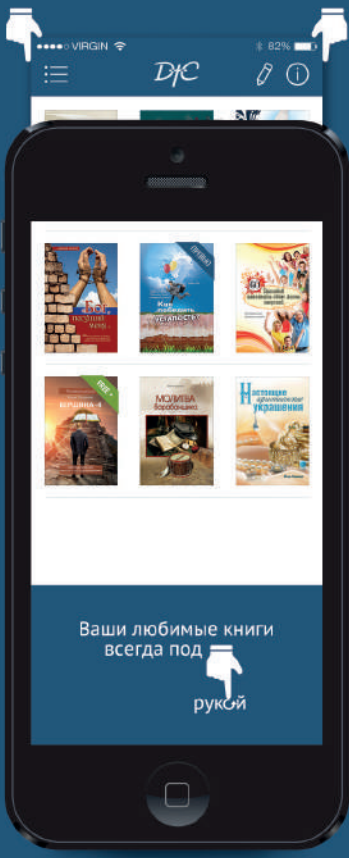

ТА ІНШІ...

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги
всегда под
рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор
 видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза:
 доктор богослов'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошко
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Людмила Шаповал, Ганна Борисовська
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код:
 ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

**Свідоцтво про державну
реєстрацію**
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

